

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ Η ΕΞΕΛΙΞΗ;

ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ (Η ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΕΝΟΣ ΜΥΘΟΥ)

Μέρος 1^ο

Στις 10/7/1997 μία ομάδα επιστημόνων του Πανεπιστημίου του Μονάχου υπό τον δόκτωρα Svante Raabo και του Κρατικού Πανεπιστημίου της Πενσυλβάνια των ΗΠΑ ανακοίνωσε, στο έγκυρο περιοδικό Cell, τα αποτελέσματα μίας μελέτης που έκανε και τα οποία αποτέλεσαν το τελειωτικό κτύπημα για την κατάρρευση της θεωρίας της εξέλιξης. Μίας θεωρίας, που ενώ ποτέ δεν αποδείχτηκε επιστημονικά, σαν μία υπόθεση κυρίαρχησε επί ενάμισυ σχεδόν αιώνα στον τρόπο σκέψης των φυσικών και βιολογικών επιστημών και απετέλεσε το λάβαρο όλων εκείνων που αποφάσισαν να στρατευθούν στον αγώνα εναντίον της μόνης αλήθειας που είναι Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

Ποιό όμως ήταν το αντικείμενο και τα αποτελέσματα της μελέτης αυτής; Με τις τελευταίες μεθόδους γενετικής μηχανικής και ανάλυσης η ανωτέρω ομάδα μελέτησε το γενετικό υλικό κυττάρων από το βραχιόνιο οστού ανθρωποειδών γνωστών ως «Νεάντερταλ», που έζησαν στον πλανήτη περίπου 30.000 χρόνια πρό Χριστού. Τα ανθρωποειδή αυτά, σύμφωνα με την θεωρία της εξέλιξης θεωρούντο σαν οι άμεσοι πρόγονοι του ανθρώπου. Αν σκεφτούμε ότι σύμφωνα με την θεωρία της εξέλιξης οι πρώτοι μας «πρόγονοι» του γένους Homo ήσαν ηλικίας 1-3 εκατομμυρίων ετών, καταλαβαίνουμε ότι δεν ετίθετο θέμα για τους Νεάντερταλ.

Όταν όμως το γενετικό υλικό των Νεάντερταλ, σε μία αλληλουχία 378 βάσεων, συγκρίθηκε με αυτό του ανθρώπου ευρέθηκε ότι δεν υπήρχε καμμία απολύτως ομοιότητα μεταξύ των δύο, γεγονός που με τον πλέον σαφή και επιστημονικό τρόπο κατέρριπτε την θεωρία της εξέλιξης. **«Πάσα σάρξ δεν είναι η αυτή σάρξ. Αλλά άλλη μεν σάρξ των ανθρώπων, άλλη δε σάρξ των κτηνών, άλλη δε των ιχθύων, και άλλη των πτηνών»** (Α Κορινθίους 15:39).

Πώς όμως φθάσαμε μέχρι εδώ και ποια είναι η θεωρία της εξελίξης που επί τόσα χρόνια επηρέασε και ακόμα επηρεάζει την σκέψη τόσων ανθρώπων; Στα επόμενα αφιερώματά μας θα προσπαθήσουμε με απλά λόγια να δώσουμε αυτές τις γνώσεις στους αναγνώστες μας διότι πιστεύουμε ότι η αλήθεια είναι αυτή που ελευθερώνει τον άνθρωπο..

ΕΞΕΛΙΞΗ είναι η υπόθεση που υποστηρίχθηκε από μία μερίδα της επιστημονικής και εκπαιδευτικής κοινότητας, για την προέλευση του σύμπαντος και της ζωής μέσα σε αυτό. Πρόκειται για μία φυσιοκρατική προσπάθεια για να απαντηθεί το ερώτημα της προέλευσης του σύμπαντος και της ζωής και αρχίζει με την παραδοχή ότι δεν υπάρχει ένας προσωπικός Δημιουργός, που σχεδίασε, δημιούργησε και συντηρεί τα πάντα. Κατά την υπόθεση αυτή μάλλον τα πάντα δημιουργήθηκαν από μία σειρά τυχαίων γεγονότων που συνέβηκαν στο πέρασμα δισεκατομμυρίων ετών! **«Είπεν ο άφρων εν τη καρδιά αυτού, δεν υπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν έγειναν βδελυροί εις τα έργα. Δεν υπάρχει πράττων αγαθόν»** (Ψαλμός 14:1).

Προτού συνεχίσουμε την ανάλυσή μας αισθανόμαστε ότι χρειάζεται να πούμε δυό λόγια για την υγιή «επιστημονική μέθοδο». Αναμφισβήτητα τα οφέλη από την επιστήμη είναι μεγάλα και διαδεδομένα. Χρησιμοποιώντας επιστημονικές μεθόδους ο άνθρωπος κατάφερε να τραβήξει την κουρτίνα της άγνοιας και να βελτιώσει την ποιότητα ζωής για εκατομμύρια ανθρώπους. Εξ'άλλου αυτή ήταν και η προτροπή του Θεού που επροίκησε τον άνθρωπο με τις νοητικές δυνάμεις προς τον σκοπό τούτον: **«και είπε προς αυτούς ο Θεός, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, και γεμίσατε την γήν, και κυριεύσατε αυτήν, και εξουσιάζετε επί των ιχθύων της θαλάσσης, και επί των πετεινών του ουρανού, και επί παντός ζώου κινουμένου επί της γής.»** (Γένεσις 1:28).

Δικαιολογημένα λοιπόν η επιστήμη με αυτά τα επιτεύγματα έχει καλή υπόληψη μεταξύ των ανθρώπων. Εάν πλησιάσουμε κοντά βλέπουμε ότι η ουσία της επιστήμης είναι η «επιστημονική μέθοδος», κατά την οποία μία υπόθεση ελέγχεται από το πείραμα. Κατ'αυτήν:

1. Θέτουμε την ερώτηση
2. Σχηματίζουμε μίαν υπόθεση
3. Εκτελούμε πειράματα
4. Εξηγούμε τα αποτελέσματα και εξαγάγουμε συμπεράσματα
5. Αναθεωρούμε την θεωρία (επιστροφή στο στάδιο 2).

Αντί λοιπόν να επιδιδώμαστε σε ατέλειωτες φιλοσοφικές συζητήσεις, για να αποδείξουμε μίαν άποψη, το πείραμα γίνεται ο τελικός διαιτητής στην πορεία για την αναζήτηση της αλήθειας. Τα πράγματα γίνονται λίγο δύσκολα όταν συζητούμε για την προέλευση του σύμπαντος και της ζωής. Πώς μπορούμε να ελέγξουμε την θεωρία της εξέλιξης; Δεν έχουμε την πολυτέλεια να έχουμε μία μικρογραφία του σύμπαντος με δισεκατομμύρια χρόνια στην διάθεσή μας σε κάποια γωνιά του εργαστηρίου μας.

Αυτό λοιπόν αφήνει τους υποστηρικτές της θεωρίας της εξέλιξης και αυτούς που πιστεύουν στην Θεία δημιουργία στο αυτό σημείο, από πειραματικής πλευράς. Δεν υπάρχει τρόπος εκτέλεσης αντικειμενικού πειράματος. Και οι δύο πρέπει να συγκρίνουν την συνέπεια της θέσης τους με αυτά που βλέπουν στην φύση γύρω τους.

«Είναι δε πίστις, ελπιζομένων πεποιθήσης, βεβαίωσις πραγμάτων μη βλεπομένων.» (Εβραίους 11: 1).

Πολλοί αποφάσισαν να πιστέψουν σε αναπόδεικτες επιστημονικά ανθρώπινες υποθέσεις ευθέως αντίθετες με τον Λόγο του Θεού. Μακάριοι είναι όλοι εκείνοι που αποφάσισαν να πιστέψουν στον Λόγο του Θεού. Σήμερα μετά από ενάμισυ περίπου αιώνα έρχεται η πραγματική επιστήμη να υποκλιθεί μπροστά στην μόνη Αλήθεια, ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

«Είμαι συνετώτερος πάντων των διδασκόντων με. Διότι εφύλαξα τας εντολάς Σου» (Ψαλμός 119:99).

Αλέκος Περάκης

Πηγή: Εφημερίδα «Χριστιανισμός», φύλλο Αυγούστου 1998